

Перший урок «ВІННИЧЧИНІ-75»

Тема :

Вінниччині -75

Мета:

навчити дітей з повагою ставитися до історії Батьківщини,
розвивати вміння виразно читати вірші, виховувати почуття любові
до свого рідного краю .

Обладнання:

плакат « Вінниччина» , карти «Політична карта світу»,
« Фізична карта країн Європи» , вірші написані на дошці, музичні твори
Леонтовича , Чайковського , виставка книг письменників Вінниччини.

Доброго дня шановні учні, батьки, гості! Вітаю вас з новим навчальним роком. Бажаю насамперед міцного здоров'я, успіхів у навчанні, злагоди в сім'ях, взаєморозуміння, терпіння, благополуччя у всьому.

Сьогодні наш урок буде складатися з двох частин: перша - ми з вами познайомимось, друга частина має назву «Вінниччині-75».

Знайомство наше пройде в незвичній формі. На дошці висить чистий папір. На ньому ми з вами намалюємо дерево нашого класу. Малювати будемо нашими долоньками. Долонь – найбільш чутлива частина тіла людини. Коли людина спокійна, правдива, долоні сухі, прохолодні. Коли людина хвилюється або, бог борони має бажання збрехати – долоні стають вологими, вони починають тремтіти.

Отже, Кожен з нас буде малювати свою долоньку й називати себе. Першою почну я. Я – Боса Тетяна Григорівна буду вашим класним керівником. Найперше, хочу щоб ми з вами стали справжніми друзями: довіряли один одному, поважали друг друга, ділилися своїми радощами й незгодами. Бажаю щоб ми приходили до школи з бажанням пізнавати нове й цікаве.

(Діти по черзі малюють долоньки й називають себе)

Дякую всім учням на сьогодні наше знайомство ми призупинимо. У нас попереду ще багато є часу для того щоб знайомитися ближче.

Переходимо до другої частини нашого уроку.

Тема: «Вінниччині – 75.»

Краса Поділля – Вінниччина мила
Ти знов, як сад надіями цвітеш.
Лиха біда тебе і гнула, й біла,
Та ти щоразу із руїн встаєш.

В цьому, 2007 році, наша область відзначала ювілейну дату – 75 років. Вінниччина пишається своєю історією, своїми досягненнями, працьовитими людьми, чудовою природою.

Як не любити свій край -
Поділля в садах солов'їних?
Де справжній, зчарований рай
І рідна моя Україна.

Вінницька область була утворена 27 лютого 1932 року. До її складу увійшли 2 міста (Вінниця і Бердичів) та 71 район. Але у 1932 році , після утворення Хмельницької та Житомирської областей , у складі області залишилося 2 міста (Вінниця і Могилів - Подільський) та 42 райони. На даний час Вінницька область складається з 27 районів , 17 міст , 22 селища міського типу , 1053 села.

Її площа має 26,5 тис .кв .км (4,4% території України).Кількість населення – 1 мільйон 832 тисячі чоловік , з них 48% - міське населення . 52%- сільське. Переважає сільське населення .

Розташована Вінниччина в центральній частині правобережної України . Якщо ми б побажали подорожувати машиною , то з півночі на південь проїхали 204 км , а з заходу на схід -196 км. Межує наша область з Київською , Черкаською , Кіровоградською , Одеською , Чернівецькою , Хмельницькою областями . Вінниччина межує також із іншими державами – Молдовою. Це єдиний регіон України , який має так багато сусідів – 7 областей , 1 держава.

Обласним центром є Вінниця , про яку вперше згадується в 1363 році , містом стала в 1795 році.

Основна частина населення – українці – 91,5 % , проживають також росіяни , поляки , білоруси , молдавани й представники інших національностей.

Вінниччина зручно розташована щодо великих промислових міст і районів України. По її території проходять важливі залізничні та автомобільні магістралі. Це сприяє встановленню тісних економічних зв'язків , як із сусідами , так із більш віддаленими торговими партнерами , а також прискоренню економічного розвитку.

Клімат помірно-континентальний .Для нього характерні нежарке літо з достатньою кількістю вологи й відносно коротка зима. Головні річки – Південний Буг і Дністер . Також є мінеральні джерела , на базі яких працює комплекс санаторіїв м. Хмільник. 12% області вкриті лісами.

Вінницька область є Цукровим Донбасом , тобто тут вирощують багато цукрових буряків й виробляють цукор. Взагалі Вінниччині можна назвати Україною в мініатюрі : тут представлені всі види сільського господарства (вирощування кукурудзи , буряків , пшениці , ячменю) . На весь світ славимося садами , є , навіть , виноградарство.

У нас вирощується
Така рідкісна культура як хміль.

На території Вінниччини працюють харчова промисловість (виробляють консерви , переробляють м'ясо , молоко) , машинне виробництво й металообробка (виробляють обладнання для харчової промисловості , , приладдя) , хімічна промисловість (виробляють мінеральні добрива) , деревообробна й легка промисловості.

Красо України , Подолля !
Розкинулось мило , недбало!
Здається , що зроду недоля ,
Що горе тебе не знавало !

75 років - славний ювілей! Сьогодні можна сказати , що ми можемо гордитися тим , що живемо саме тут на Вінниччині. Але коли ми дивимося на щасливі обличчя дітей , нові будинки , гарні парки ми не повинні забувати про минуле нашого народу. « Той хто не пам'ятає минулого , не може мати майбутнього».

Багато страждань перенесла наша область за цих 75.

1932 рік . Страшний рік. Рік голоду , холоду , безвихіддя , відчаю. Люди не мали , що їсти. Вмирили від голоду. І це було там , де земля найродючіша , люди найпрацьовитіші . Сьогодні багато є матеріалів . Нажаль , людей , очевидців стає все менше – вони вмирають. Але є ті , що пережили страхіття . До сьогодні вони шанують хліб , як найвищу святиню . Якщо у такої людини впаде шматочок хліба (який би він не був малесенький) , вона підніме його й поцілує. Ніколи не забудуть ті люди , як вмирили діти , які були у людей голодні очі. Вже ні для кого не секрет , що їли тварин , рослини.

За весь цей час голодні й холодні продовжували вчитися , здобували нові знання , оволодівали новими професіями. Люди будували фабрики й заводи. Життя не стояло на місці.

В 1934 році люди змогли наїстися вдосталь хліба . Потихеньку почало налагоджуватися життя : народжувалися діти , люди одружувалися , будували житло. Проте, недовгим було щастя.

22 червня 1941 року – страшна дата в історії людства.
22 червня гітлерівські солдати несподівано напали на мирне населення. З перших днів на фронт уходили чоловіки. Вдома лишались жінки , діти , старі. Тил чим міг допомагав фронту
19 липня 1941 року була захоплення Вінниця, а до кінця місяця й уся територія області. Поблизу Вінниці почалося будівництво ставки Гітлера. –« Вервольф»- тому у Вінниці і навколо неї ввели спеціальний суворий режим.

За роки окупації було закатовано близько 206 тис. цивільного населення , 46 тис. військовополонених , масово вивозилися дівчата і юнаки на примусові роботи . Населення Вінниці зменшилося в три рази.

На території області були створенні партизанські загони (теплицький , Жулинський , Бернадський райони) . Підпільникам і партизанам допомагали 76 тис. чоловік на окупованій території. Народні месники знищили 34 тис. гітлерівців , пустили під укіс 265 ешелонів ,

врятували від німецького рабства тисячі юнаків і дівчат. За роки війни було спалено 14 сіл, зруйновано майже 26 тис будинків., 1586 шкіл, 376 промислових підприємств.

Березень 1944 року став святом для усієї Вінниччини. Окупанти залишили зруйновану, понівечену територію. Радянська Армія гнала гітлерівців далі - на Захід, а мирне населення починало відбудову. Вже через рік до роботи стало 316 підприємств, 3 інститути, 109 лікарень, 1476 шкіл. Мирні роки принесли спокій і лад.

Нині область має більше 70 заводів, фабрик, комбінатів, котрі представляють 9 галузей виробництва. Недаремно Вінницю називають студентським містом, адже маємо аграрний, медичний, політехнічний, медичний університети багато є училищ, технікумів. Маємо музично-драматичний та ляльковий театри, філармонію, спортивні споруди.

На щедрій подільській землі народилися Михайло Коцюбинський, Степан Руданський, Михайло Стельмах, Іван Стадник, Євген Гуцало, Василь Стус. З Вінниччиною пов'язані імена Михайла Грушевського, Олександра Суворова, генерала Брусилова, поетів Пушкіна та Некрасова, композиторів Чайковського та Леонтовича, художників Тропініна та Сошенка, письменників Котляревського, Лесі Українки, Марко Вовчок, хірурга зі світовим ім'ям М. Пирогова.

На території Вінницької області є Скельний монастир (с. Лядова), Троїцький собор (сміт. Браїлов), палаци (с. Черняївн, с. Комаргород, с. Чорномин) та багато іншого.

Краса Поділля- Вінниччина славна,
Ти маєш хліб і цукор, маєш хміль,
Ти не вдовиця, ти не Ярославна-
Ти наречена: жди своїх весіль!
Хай не вмовкають скрізь сільські музики,
Хай бубон б'є й виспіває труба ...
Ми вже на волі. Вже не без'язики.
Хоч ще чекають бій і боротьба.

Наша Вінниччина – найкраща, ми повинні пишатися тим, що живемо тут. Сьогодні я багато говорила, а тепер хочу вас почути. Прошу відповісти на два питання:

- Чому я пишаюся тим, що живу на Вінниччині?
-
- Що я зроблю для того, щоб мною пишався мій край?
-

Я дякую за ваші відповіді, сподіваюся, що вони були щирими і виправдаються в майбутньому. Насамперед, ваша праця – це навчання й тому ви повинні гарно навчатися, щоб Вінницька область пишалася вами – гарними учнями. Закінчити урок я хочу словами нашої землячки Н. Струтинської.

Вітчизна починається з любові ,
З пісень дзвінких , калинових мостів ,
З хмільного лісу в молодій обнові ,
З напівдитячих безтурботних снів.
Вітчизна починається із хати ,
Де народилася і де зросла ,
Із чорнобривців , що садила мати ,
Із рідного подільського села...
Вітчизна починається з любові.

Дякую за урок.

